

L'integritat d'Espanya

Els monàrquics saben prou bé que una nova restauració borbònica és quelcom impossible, apellant a la consciència pública. Ho saben tant que podríem dir que l'esforç més gran que realitzaren en la darrera militarada, fou, precisament, la d'ocultar el vertader propòsit que tractaven de posar en pràctica. I com que Monarquia contra República no tenia cap probabilitat d'èxit, inventaren la inculpació de desmembradors de la pàtria als republicans que amb evident encert tenen cura de la governació del país. I al crit estúpid de "queremos una España única" intentaren enderrocar al Govern i dissoldre les Constituents.

El resultat, ben alligador per cert, ja s'ha vist. La perfidiosa trampa, tan disimuladament tramada, pels monàrquico-militaristes, no ha servit per res més que per agafar-hi els dits dels emmascarats manipuladors. Però ni així han pogut reeixir en llur descabellat intent. I és que avui al poble no se l'enganya tan fàcilment com abans. Coneix a bastament qui són aquests generals fracassats i les intencions que tenen aquests aristòcrates d'opereta que juguen a conspirar amb una inconsciència que fa riure, com si enfront d'ells no hi hagués un poble ple de dignitat i ben captivat de la responsabilitat que damunt d'ell hi gravita. Creien, potser, que un Govern que té el suport de la voluntat nacional era la mateixa ficció que quan representaven el caprici ridícul d'un dèspota amb testa coronada i la realitat dels fets els ha demostrat eruament quan equivocats estaven. Si contra els detentadors de la justícia i del dret, els conspiradors de bo de bo, a la curta o a la llarga, triomfen sempre; contra els que del dret i de la justícia n'han fet un ideal hermós al qual serveixen desinteressadament, cap conspiració pot pretendre triomfar. No oblidin això els que creuen possible que la revolució faci pas enrera. L'esperit revolucionari de l'Espanya actual mira endavant i no l'interessa aquells conceptes anacrònics que de l'Estat unitari i absolutista tenien els més influents dels vells polítics.

El poble sap que tot allò l'omplia d'ignomínia i d'intolerables vexacions, i sap també que les forces vitals de la nació vivien una vida absurda i migrada. El republicanisme lluny d'això, obra nous horitzons mirant confiadament l'esdevenidor a l'ensem que fa tot el possible, perquè dintre de l'àrea nacional s'hi pugui respirar amplement i s'hi vagi creant un viu sentiment de solidaritat que ens mena pel camí gloriós del retrobament. Hem de retrobar la pàtria perduda, la pàtria gran, la pàtria que ens robà l'esperit malèfic de dues dinasties estrangeres. Això és tot i això cabalment és el que no volen saber els aferrissats defensors de l'esclavitud. La concessió de l'Estatut a Catalunya serà un pas decisiu per lograr la unió cordial i efectiva de tots els espanyols. L'ideal autonòmic, doncs, ve a significar la nova estructuració estatal que permetrà obrir nous camins jurídics, la trajectòria dels quals ens conduirà vers la possessió d'una fecundíssima realitat, fervorosament detentada pels partits d'esquerra—catalans i no catalans—perfectament convençuts que sense concedir la deguda llibertat a les distintes nacionalitats ibèriques, la desmembració d'Espanya havia d'ésser una cosa fatal, irremeiable. La pèrdua total i vergonyosa de les colònies fou una conseqüència lògica de l'hermetisme uniotista que secularment ha patit el poble espanyol sota la grapa borbònica. Contra d'ella, milers d'homes d'esperit liberal han donat generosament llur sang. Molts milers més, però, la donarien, perquè mai més tornés a imperar.

La integritat d'Espanya—enteneu-ho bé, monàrquics amb careta o sense—serà fruit de la República democràtica i descentralitzadora que el poble s'ha donat a si mateix i mai dels reaccionaris. El crit facciós de l'"Espanya única" en llavis del general Sanjurjo, és un indignant sarcasme que la consciència liberal ha rebutjat enèrgicament i unànime. Magnífic apoteosis pel malvat intent dels enemics de la llibertat del poble.

SNOB

El polític i l'econòmic

Es possible que s'estigui gestant un canvi d'orientació en les activitats i en el desenvolupament de certes agrupacions aixoplugades sota el rètol d'econòmiques i que fins aquest moment no havien comprès amb exactitud el paper que estaven obligades a desempenyar des de l'adveniment de la República. Observem alguns desigs de col·laboració i assessorament que, dins de l'òrbita econòmica, poden ésser estimats àdhuc en el que signifiquen defensa d'interessos respectables. Encara, és veritat, tal vegada s'apreciïn resistències gairebé subconscients a les normes de claredat i rectitut que imposen les noves teories polítiques i socials; però hi ha un evident afany de fer-se notar, d'influir en l'adopció de mesures, de cessar en la tàctica d'apartament i de divorci que van seguir en els primers mesos del règim nou.

Convé a tots, a aquests mateixos elements en primer terme, limitar-se a les seves funcions peculiars i no envair esferes d'acció política que havien d'ésser contraproduents a qualsevol estima oficial. Les Unions, les Lligues, les Federacions d'aquestes o d'aquelles entitats, regides això sí autoeràticament i, per tant, sense ostentar amb legitimitat les representacions

exhibides, no devien confondre la seva missió menys mesclar-se a nuels declaradament hostils a la República. No és possible recabar solucions d'un règim al qual se'l combat subterràniament o obertament.

Aquestes Lligues, aquestes Federacions, aquestes Unions, és en els problemes vius i reals, exclusivament de tipus econòmic, on estan cridades a intervenir. Per això ens plau veure com sotmeten els seus estudis i el fruit dels seus serveis i experiències, al coneixement oficial en qüestions tan importants com la crisi de la marina mercant, els transports, el pla d'obres públiques i la situació de la gran indústria. Ací és on poden trepitjar terreny ferm i merèixer l'atenció dels Governos. Però sense caure en l'antic i pernicios vici de creure's intèrpretes dels interessos generals del país volguint influir en la marxa total de la política i del règim. Els temps són uns altres i no cap ja el mantenir posicions privilegiades. I no es pot parlar de concòrdia negant-se sistemàticament a totes les inspiracions del costat oficial.

En l'econòmic, col·laboració, peticions, advertències, auxils; però en el polític, sotmissió; pura i simple sotmissió.

Manifest de la U. G. T.

Madrid, 25.—La U. G. T. ha dirigit a l'opinió, i particularment a la classe obrera un extens manifest dient que, segurs que el Govern sabria interpretar els sentiments humans del poble espanyol, no volgueren interposar-se en la decisió del Govern. El que ell fes tenia la nostra acceptació. Tots els tràmits s'han acomplert amb absoluta netedat.

Precisa, no obstant, que els privilegiats pertorbadors de la República siguin definitivament sotmesos a la llei.

Retorn de deportats

Las Palmas, 26.—Anit embarcaren per a Fuerteventura sis deportats que es trobaven a Villa Cisneros. Divuit deportats més retornen

A Anglaterra

La vista de la causa contra el general Sanjurjo succita gran interès

Londres, 26. — El "Daily Telegraph" en el seu article de fons elogia la mesura de clemència adoptada pel Govern espanyol en indultar a Sanjurjo de la pena capital.

Afegeix que amb aquest gest, la República espanyola ha enlairat el prestigi a l'interior i a l'exterior, i que els monàrquics s'hauran convençut de la inutilitat de realitzar nous esforços contra el règim que imposà la voluntat del poble.

a la Península en el "Villa de Madrid".

El líder Ascaso queda allà, a disposició del jutge de Vitòria.